

HUNGEREN ETTER EKSTASE

Hellig seksualitet anerkjenner nytelse
som en gave fra Gud

Av Jalaja Bonheim

© Catherine Andrews

For å erfare sex som et lysende mirakel, må vi tilnærme oss det med øyne av ærbødighet og med et sinn fritt for dømming og skam.

Jeg sitter med min venninne Roseanne i den mørke skumringen og jeg stiller henne et spørsmål jeg har stilt mange i det siste: ”Hva betyr hellig seksualitet for deg?” Roseanne nøler mens hun leter etter de rette ordene. ”Det er ikke noe du kan fremtvinge, men av og til passerer du gjennom noe bakenfor, noe transcenderende. Det er som et storslått lys. Livet kommer strømmende inn i eksistensen, og for bare et sekund, får du en sjanse til å se på det, se det skje.”

Roseanne er en mor og husmor i begynnelsen av femtiårene. Hun er verken student i Tantra, heller ikke kjent med new age tanker. Faktisk ser hun ikke ut til å være en informasjonskilde for hellig seksualitet: Hun ble oppvokst i en streng mormonfamilie hvor sex var det samme som synd. Likevel, den lenge oversette sannheten er at utallige men og kvinner føler en

naturlig, intuitiv respekt for sex som stedet hvor "livet kommer strømmende inn i eksistensen".

Jeg har hørt hundrevis av kvinner og mange men som beskriver sex som en gåtefull, intens hellig kraft.

På samme tid bærer millioner av mennesker også en tung bølge av seksuell skyld og skam som blokkerer deres mulighet til å verdsette sex som en guddommelig gave. Igjen og igjen, forteller mennesker meg at deres foreldre sjelden eller aldri snakket om sex og lot som om de var kjønnsløse. "I min familie fantes det ikke noen ord for de seksuelle delene av vår kropp eller de seksuelle handlingene," sa en kvinne. "Da jeg var åtte eller ni tok jeg ut et speil og kikket på min vagina og lurte på om det var noe galt med meg. 'Er det i orden?' tenkte jeg. 'Er det slik det skal være?'"

Mange av oss vokste opp i en religiøs tradisjon som så på sex som "uspirituell", hvis ikke det ble sett på som direkte syndig da. Som en kontrast, de fleste innfødte folkeslag akter og ærer sex som et møte med den spirituelle verden. Sobonfu Somé, en lærer fra Dagara stammen i Vest-Afrika sier at hennes språk ikke har noe ord for "å ha sex". Det tilsvarende Dagara uttrykket ville oversatt bli til "å dra på en reise sammen" – en guidet reise, ifølge Dagaras tro, ved hjelp av åndene til forfedrene. Dessuten tror Dagara at selv om denne reisen blir tatt privat, gir det fordeler til hele samfunnet, fordi i prosessen blir den menneskelige og den åndelige verden brakt sammen.

Slike ideer virker fjern fra vår egen. Allikevel har jeg hørt hundrevis av kvinner og mange men som beskriver sex som en gåtefull, intens hellig kraft. En kvinne for eksempel svarte uten et øyeblikks nøling på mitt spørsmål om sexens natur: "Sex er lyset som strømmer fra kroppen." En annen sa, "Sex er magiens felt." Enda en annen fortalte meg, "Det er den opprinnelige kreative kraften. Den beveger seg gjennom deg, men den tilhører deg ikke. Du kan ikke eie den.

Sex er ikke en kjønnslig aktivitet; faktisk er det ikke en aktivitet i det hele tatt, men heller et aspekt av den kreative livsenergien, kjent som Kundalini, som kan oppvikke og gjøre oss ekstatiske på ethvert stadium av livet. For Cindy, en skulptør i syttiårene, falt hennes øyeblikk av seksuell oppvåkning i en alder av 28 overrens med hennes fødsel som kunstner. "I det øyeblikket forstod jeg at denne vibrerende levende livsenergien var meg. Det er den jeg er. Alt det kreative arbeidet jeg har gjort siden den gang stammer fra den tilstanden." Cindy har hatt flere dypt tilfredsstillende forhold, men i dag er hun lykkelig singel. "Jeg følte meg så styrket da jeg innså at jeg alltid ville være en seksuell kvinne og at jeg ikke var avhengig av en partner," sa hun til meg. "Jo eldre jeg blir, jo mer føler jeg meg forbundet med spiritualiteten, til min egen kreativitet, og mest av alt til de sprø magiske strømningene i livet.

Naomi, en kvinne i førtiårene, gjorde den begeistrende oppdagelsen av hennes egen seksualkraft under et kvinneritual hvor hver deltager tok av klærne og bød på nakendans. År med barndomsmisbruk hadde lært Naomi å sidestille sex med ydmykelse, så hun begynte dansen med å skjelve av frykt. I midlertidig forsvant frykten kjapt til fordel for en oppadstigende bølge av ekstase som intensiverte inntil det eksploderte i en orgasme. "Denne

gleden begynte å strømme gjennom min kropp helt til jeg rullet rundt på gulvet som et dyr, slo meg på bena og lo,” erindret hun.

Hellig seksualitet kan være oversanselig og varsom, eller det kan være uanstendig, rå og morsomt. Å skjære gjennom egoets innbilskhet, forbinder oss med den uskyldige gleden av våre dyrekropper og gir oss medisinen av vill, frigjørende latter. Oldtidsgrekerne tenkte på Afrodite – kjærlighetsgudinnen – som den ”latterelskende” gudinnen som alltid var omgitt av barn.

**Sjelens hunger etter ekstase
er like virkelig og presserende som
kroppens hunger etter mat.**

Vi trenger alle å finne vår vei til ekstasen, for sjelens hunger etter ekstase er like virkelig og presserende som kroppens hunger etter mat. Når mennesker blir besatt av sex sulter de faktisk etter ekstase. Når de svikter å erkjenne dette, prøver de feilaktig å tilfredsstille dette behovet gjennom alkohol, narkotika, eller selvdestruktiv sex. Den moderne vestlige sivilisasjonen er kanskje den første som ikke har noen ekstatiske ritualer. Det å skape vår egen versjon av Sufi zikrs, heksefestivalen om våren, eller de greske oldtids mysterier kunne kanskje ta seg av denne lengselen som stoff-forebygging og sex utdanning ikke kan innfri.

Som en energi som transporterer sjelen frem og tilbake mellom de umanifesterte og de manifesterte dimensjoner, har sex alltid vært av spesiell interesse for healere, sjamaner, prester og prestinner. I dag opplever vi en massiv spirituell oppvåkning. Flere og flere mennesker avviser å underkaste seg blindt til eksterne religiøse autoriteter. I stedet utforsker de religiøse doktriner i lyset av deres egen tro med håp om å separere den nærende kjernen i spirituelle sannheter fra skallet til utdaterte dogmer. Ofte fungerer seksualiteten som en katalysator for å kjempe frem en vei gjennom utforsket terreng. Richard som nå er lykkelig livsledsager med en annen homofil man var tidligere en Zen Buddhist lærer og munk. ”Jeg så begjær som et stort nei-nei,” fortalte han meg. ”Budda lærte at forkjærlighet for forgjengelige ting forårsaker lidelse. I min orden var dette tolket som at personlig forkjærlighet var dårlig, og sex var definitivt dårlig.”

Som mange religiøse institusjoner anså Richard`s orden sølibat som en høyerestående måte å leve på. I teorien var Richard enig. Men ettersom årene gikk ble han mer og mer frustrert. ”Jeg følte meg tør og visen. Jeg begynte å fundere, ‘Hvor er gnisten i livet mitt? Jeg trenger å finne denne gnisten, denne juicen.’” Ganske snart valgte Richard å forlate denne ordenen, en beslutning han ikke angrer på. ”Jeg tror at formålet med den spirituelle vei ikke er å unngå lidelse, men å vokse i kjærlighet,” sier han. ”Og den eneste måten jeg kan gå kjærlighetens vei er å følge mitt hjertes dypeste ønsker. Jeg føler fremdeles at sølibat er et gyldig valg, men det burde være en valgmulighet, ikke et ideal. Så mye hykleri og falskhet er det direkte resultatet av å idealisere sølibat.”

I århundrer har munkens eller nonnens vei blitt holdt uforenelig med ”familiemenneskets vei”. Men veien til hellige forhold er minst like krevende som klosterveien, fordi det tvinger oss til å utvikle og transformere egoet på en slik måte et klosterliv ikke kan. Likevel, Richard er ikke alene i hans besluttsomhet med å integrere seksualitet og spiritualitet, mennesket og

guddommelig kjærlighet. Gjennom de siste femti årene har det skjedd et radikalt skifte når det gjelder formålene til seksuelle forhold. Flere og flere par finner dem selv engasjert samtidig i en spirituell reise, til indre transformasjon, og til hverandre. En gift venn fortalte meg, "Hva folk som oss prøver å gjøre har ingen gjort før. Det er temmelig sikkert at våre foreldre ikke prøvde å oppnå det nivået på ærlighet, bevissthet og intimitet."

Ekteskap – eller ethvert forhold av lang varighet, forpliktende seksuelle forhold – er kanskje den mest radikale reise i personlig transformasjon en spirituell søker kan begi seg ut på.

Ekteskap involverer å si ja – ikke bare til en annen person, men også til den vanskelige prosessen av å overgi sitt dypeste, mest gjenstridige egostrukturer for å rense kjærlighetens ild. Av den grunn, pleide mytologen Joseph Campbell å beskrive ekteskap som en form for korsfestelse. Men korte seksuelle involveringer fortjener også å bli anerkjent som spirituelle erfaringer. Enhver seksuell tiltrekning bærer med seg et budskap fra ånd; såkalt seksuell "kjemi" har sin kilde i hungeren til sjelen for å gjenvinne sin egen helhet.

Dette betyr ikke at vi burde handle på enhver impuls. En kvinne, Hannah, fortalte meg om en natt hun og en munk delte et lite rom, begge grenseløst med lyst etter hverandre. "Ingen av oss sov et øyeblikk," erindrer hun. "Alle cellene i kroppen min dirret av begjær, men jeg gjorde ingenting." Ironisk, husker hun denne natten som en av hennes dypeste opplevelser av seksualitet. "Jeg tror ikke at sex og kjærlighet nødvendigvis behøver å være samtidig," fortalte hun meg, "men i dette tilfellet var de i konflikt og jeg valgte kjærlighet."

De som ønsker å forbedre kvaliteten i deres sexliv vil ikke finne mangel på bøker, seminarer og lærere. Men selv den mest raffinerte seksuelle teknikk kan ikke låse opp døren til det hellige. Nøkkelen ligger ikke i våre handlinger, men i vår forståelse. For å erfare sex som et lysende mirakel, må vi tilnærme oss det med øyne av ærbødighet og med et sinn fritt for dømming og skam.

Forfatteren Jalaja Bonheim har følgende hjemmeside: www.jalajabonheim.com